یکشنبه ۱۲ خرداد ۱۳۹۸، ۲۷ رمضان ۱۴۴۰، ۲ ژوئن ۲۰۱۹، سال شانزدهم، شماره ۴۳۸۱
Info@etemadnewspaper.ir

دعای روز بیست و هفتم ماه رمضان

بسم‌الله الرحمن الرحیم

اللهمّ ارْزُقْنی فیه فضْل لیلهِ القدْرِ وصیرْ أموری فیهِ من العُسْرِ الی الیسْـرِ واقْبلْ معاذیری وحُطّ عنّی الذّنـب والوِزْرِ یا رووفاً بِعبادِهِ الصّالِحین.

خدایا روزي کن مرا در آن فضیلت شب قدر را و بگردان در آن کارهاي مرا از سختي به آساني و بپذیر عذرهایم و بریز از من گناه و بار گران را اي مهربان به بندگان شایسته خویش.

مجله روز

بخارا

صد و سی و یکمین شماره مجله بخارا با تصویری از جبار باغچه‌بان منتشر شد. فهرست مطالب شماره تابستانی مجله بخارا به این شرح است: «شاهنامه پژوهی (فردوسی نقالان/محمدرضا شفیعی کدکنی و پیکر کی همسان نوزاد/ژاله آموزگار)، اندیشه و حقوق (نفت و گاز دارایی است، نه درآمد/دکتر سیدمصطفی محقق داماد)، عرفان («هستی-داد»، نخستین کتاب به زبان پارسی در هستی‌شناسی/دکتر نصرالله پورجوادی)، نقد شعر معاصر (تغییر جایگاه شاعران در تاریخ ادبیات (۱۰)/مسعود جعفری جزی)، دیدگاه (جواد طباطبایی و تحریف تاریخ/عبدالنبی قیم)، رساله دکتری محمدعلی موحد (بازخوانی رساله‌ای نویافته/سعید رضادوست)، معرفی کتاب (فواکه البساتین، منتخباتی فلسفی، اعتقادی، روایی در اواخر قاجاریه/علی قیصری، با حافظ در آلاسکا، خاطره‌سازی‌های خانم زهره حاتمی/سیروس علی‌نژاد)، یاد و یادبود (اقتداری و فارس/ایرج افشار، در رثای علی‌اکبر آقابخشی/علی جواهرکلام، مرثیه برای مردی که با چراغ می‌آمد/محمود جعفری دهقی) و...» «بخارا» با ششصد و چهل صفحه و قیمت ۳۵ هزار تومان روی کیوسک است.

اعتماد
info@etemadnewspaper.ir
www.etemadnewspaper.ir
آیین نامه اخلاق حرفه‌ای روزنامه اعتماد را در سایت بخوانید

- صاحب امتیاز و مدیرمسوول: الیاس حضرتی
- جانشین مدیر مسوول و رییس شورای سیاستگذاری: بهروز بهزادی
- سردبیر: سیدعلی میرفتاح
- معاون اجرایی: حجت طهماسبی
- مشاور مدیر مسوول: محمد حضرتی
- رئیس سازمان آگهی ها: علی حضرتی
- نشانی: خیابان ستارخان، خیابان کوثر دوم، بن بست مینو
- تلفن خانه: ۶۶۱۲۴۰۲۵ - ۶۶۱۲۴۰۲۴ ■ نمابر: ۶۶۱۲۴۰۲۱
- توزیع: نشر گستر امروز ■ تلفن: ۶۱۹۳۳۰۰۰
- چاپ: همشهری ۳ (روزتاب) ■ تلفن: ۴۴۵۴۵۰۷۶

■ اذان ظهر: ۱۳/۰۲ ■ غروب آفتاب: ۲۰/۱۵ ■ اذان مغرب: ۲۰/۳۶ ■ اذان صبح فردا: ۴/۰۵ ■ طلوع آفتاب فردا: ۵/۴۹

در همین حوالی

حمیدرضا میرزاده

اندیشه و عمل موثرتر از بودجه

زمانی که در گرماگرم تبلیغات دوره نهم ریاست‌جمهوری، ستاد انتخاباتی یکی از کاندیداها پوستری را چاپ کرد که «حفاظت محیط زیست» را به عنوان یکی از شعارهای آن کاندیدا اعلام می‌کرد در ابتدا به نظر می‌رسید که این تنها یکی از ده‌ها وعده و شعاری است که کاندیداهای ریاست‌جمهوری در دوران انتخابات اعلام می‌کنند و بعدها به دست فراموشی سپرده خواهد شد. اما چنین نشد! نه اینکه کاندیداها پس از پیروزی به همه وعده‌هایشان عمل کردند؛ خیر، خلف وعده‌ها سر جای خودش بود. چیزی که پای ثابت تقریبا همه دوره‌های انتخابات بود، شعارها و برنامه‌های محیط زیستی بود. چه در انتخابات مجلس، چه در شورای اسلامی و چه در ریاست‌جمهوری، یک کاندیدا به محیط زیست اعتقاد داشت، دیگری برنامه اجرایی برای حفظ محیط زیست داشت، آن یکی اولویت اصلی‌اش را محیط زیست اعلام می‌کرد و در نهایت دولت یازدهم و دوازدهم خودش را محیط زیستی‌ترین دولت معرفی کرد.

اما با تمام اینها، کماکان بهره‌برداری از منابع تجدیدناپذیر، تخریب عرصه‌های طبیعی و انتشار آلودگی‌ها با کمی تغییر، روال خود را طی می‌کنند. حتی در مواقعی، بودجه‌های سازمان حفاظت محیط زیست در بعضی حوزه‌ها تفاوت چشمگیری با دوره‌های پیشین داشت اما نتیجه آن طور که باید چشمگیر نبود.

به نظر می‌رسد آنچه در امر «حفاظت» تعیین‌کننده است، چیزی ورای شعار و بودجه است. همانند یک بنگاه اقتصادی که لزوما در اختیار داشتن منابع مالی زیاد موفقیتش را تضمین نمی‌کند، حفاظت از محیط زیست یک کشور نیز لزوما با صرف بودجه هنگفت موفق نخواهد بود. آنچه در این میان مفقود اصلی حفاظت محیط زیست کشور به نظر می‌رسد، نبود تفکر توسعه پایدار و برنامه عمل «همه‌جانبه» است. برنامه‌ای که همه وظایف را به گردن یک دستگاه نیندازد بلکه روال توسعه را مبتنی بر اصول پایداری و توسعه همه جانبه پایه‌ریزی کند. با چنین برنامه‌ای هر دستگاه و نهاد توسعه‌ای وظایف خود را بر اساس اصول پایداری سرزمینی تنظیم و اجرا خواهد کرد نه اینکه دستگاهی دیگر ناظر بر تفکرات و انجام وظایف آن دستگاه توسعه‌ای باشد.

لازمه چنین برنامه‌ای، شکل‌گیری و گسترش تفکر پایداری سرزمینی در تمام دستگاه‌ها و نهادهای کشور است؛ تزریق تفکری که «آینده» را چیزی بیش از دو دوره ریاست‌جمهوری و چند دوره مجلس ببیند. به نظر می‌رسد آنچه باعث تحقق نیافتن شعارها و کم تاثیر شدن بودجه‌ها می‌شود، خلأ همین تفکر در بخش عمده بدنه اجرایی و تصمیم‌گیری کشور است. کمبودی که نیرو و انرژی دستگاه‌های حاکمیتی چون سازمان حفاظت محیط زیست را کم اثر می‌کند و مهم‌تر از آن شرایط ناپایدار را برای کشور رقم می‌زند. نیمه خرداد، روز جهانی محیط زیست است. روزی که با هدف آگاه‌سازی و حساس‌سازی مردم نسبت به مسائل محیط زیستی انتخاب و نام‌گذاری شده است. اگر استفاده از شعارها و برنامه‌های تبلیغاتی برای آگاه‌سازی عموم جامعه راهبردی مناسب است در سویی دیگر، ترویج تفکر پایداری سرزمینی (و نه فقط شعار) در حوزه تصمیم‌گیری تعیین‌کننده است. امروز باید تلاش کنیم تا همه تصمیم‌گیران به این باور برسند که تفکر پایداری، راه برون‌رفت از بحران‌های اقتصادی و محیط زیستی کشور است.

تماشاچی

اسمعیل امینی

بازی با کلمات سرگرمی اهل سیاست

روزی که پرسپولیس قهرمان لیگ برتر شد و مجریان و کارشناسان و خبرنگاران ورزشی مدام اسم «پرسپولیس» را تکرار می‌کردند؛ یادم آمد که زمانی این اسم ممنوع و خط قرمز بود. سیاسیون که عاشق بازی با کلماتند، اسم پرسپولیس را گذاشته بودند: پیروزی.

پس اگر کسی می‌گفت: «پرسپولیس» معلوم می‌شد که تمایلات طاغوتی دارد. همانطور که اسم کرمانشاه را گذاشته بودند: «باختران».

پس اگر می‌گفتی: کرمانشاه، یعنی قواعد بازی با کلماتِ سیاسیون را نقض می‌کردی، برایت گران تمام می‌شد.

گردانندگانِ صحنه بازی با کلمات، هر روز شگفتی جدید داشتند:

به اخراج کارکنان ادارات می‌گفتند: تعدیل نیرو

به گرانی می‌گفتند: تنظیم بازار

به وام بانکی می‌گفتند: تسهیلات

به بهره بانکی می‌گفتند: کارمزد

بازی با کلمات، برای سیاسیون فقط جنبه سرگرمی نداشت. در موضوعات مهم و بنیادین؛ مانند تقسیم مناصب و انتخاب مدیران و کارگزاران، همین بازی با کلمات، تبعاتی ویرانگر داشت.

عهده‌داری مسوولیت‌های متعدد و موازی بدون هیچ تجربه و تخصصی در کار، با عناوین خوشایندی چون: اشتیاق خدمتگزاری و مسوولیت‌پذیری از همین زمره است، هجوم کارمندان و مدیران دولتی به دانشگاه‌ها برای جور کردن مدارک دانشگاهی با انواع ترفندها، امتیازات، سهمیه‌ها و داد و ستدها، با عنوان دلفریبی چون: ارتقای سطح دانش و تخصص نیروی انسانی.

یکی از بزرگ‌ترین رهاوردهای انقلاب، یعنی تحصیلات رایگان و عادلانه برای تمام اقشار و طبقات، با عنوانِ جلب مشارکت مردم و البته تعابیر فریبنده‌ای چون: مدرسه غیر انتفاعی، مدرسه هیات امنایی، مدرسه نمونه دولتی، دانشگاه غیرانتفاعی، دانشجوی شبانه، پردیس دانشگاهی و... بسیاری بازی‌های دیگر با کلمات و عبارات برساخته و من‌درآوردی.

نمونه‌هایی دیگر از خط تولید سیاسیون در بازی با کلمات را بدون شرح می‌نویسم:

لیزینگ خودرو — ارز دولتی — ارز آزاد — ارز مسافرتی - ارز دانشجویی - ارز زیارتی - بندر آزاد تجاری — تجارت چمدانی - ارز نیمایی - یارانه سوخت — دهک‌های درآمدی و... زاین دهِ ویران دهمت صدهزار

اما جالب‌ترین محصول بازی با کلمات در دنیای سیاسیون این است که سالیانی است می‌گویند ما دو گروه هستیم با دو تا اسم: اصولگرا و اصلاح‌طلب.

وقتی کار دست اصولگرایان است؛ اصلاح‌طلبان می‌گویند: اینها تخصص و تجربه و برنامه مناسب ندارند.

اگر کار را به ما و دوستان و خویشاوندان ما بسپارید؛ عدالت و رفاه و آزادی و سعادت‌تان تضمینی است.

وقتی کار دست اصلاح‌طلبان است؛ اصولگرایان می‌گویند: اینها لیبرال و غرب‌زده‌اند و در پی سازش با دشمنانند.

اگر کار را به ما و دوستان و بستگان ما بسپارید، دشمنان را شکست می‌دهیم و بیکاری و فقر را از بین می‌بریم و تا چشم به هم بزنید می‌بینید که مرفه‌ترین و متدین‌ترین و قوی‌ترین مملکت جهان را ساخته‌ایم به چه خوشگلی.

تیتر مصور | شهید عتیق الله

افغان‌ها به صلح نیاز دارند

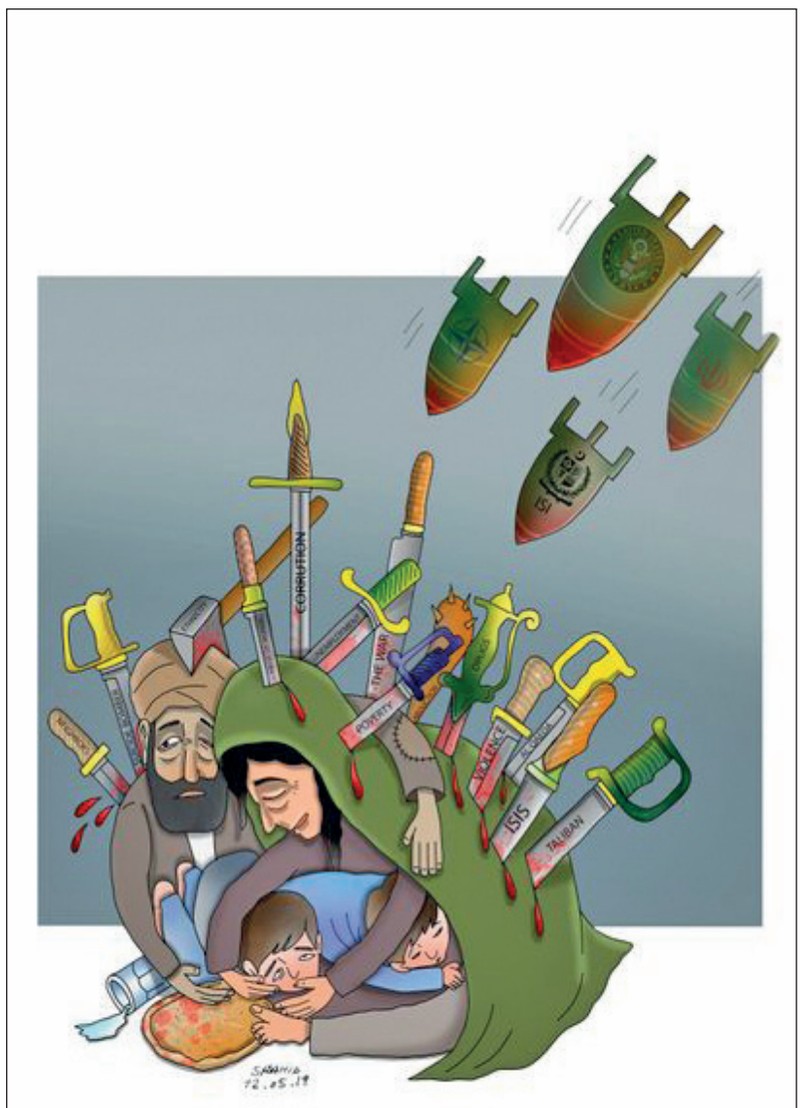

زیر ذره‌بین

گفتار/رفتارهای حرفه‌ای که تلویزیون باید در نظر بگیرد، چیست؟

مجید رضاییان

صدا و سیما نباید دوگانه رفتار کند

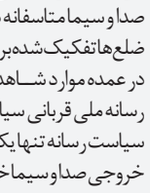

صداوسیما مانند هر رسانه دیگری باید به چهار نکته توجه کند:

نکته اول: رسانه ملی زمانی که قصد دارد رویدادی را منعکس کند و آن را پوشش دهد، کارش در ژانر روزنامه‌نگاری خبری قرار می‌گیرد. در این ژانر انعکاس خبر ملاک است، بدین معنا که اطلاعاتی که درباره رویداد کسب کرده را منعکس می‌کند. در این ژانر داوری و قضاوت نباید در خبررسانی تاثیری داشته باشد.

نکته دوم: با گسترش و سرعت گردش اطلاعات در وب یک و دو، رسانه‌های رسمی و حرفه‌ای سراغ روزنامه‌نگاری تحلیلی رفته‌اند. در این ژانر رویداد و حادثه همچنان دنبال شده و رسانه سراغ چگونگی و چرایی آن می‌رود. در روزنامه‌نگاری تحلیلی رسانه مجاز است از کارشناسان مختلف گفت‌وگو بگیرد یا از افراد در گیر در ماجرا پرس‌وجو کند، به شکلی که موضوع از همه جنبه‌ها و به شکل دوسویه مورد تحلیل قرار گیرد. در واقع در این بخش رسانه اجازه دارد از انعکاس خبری پا را فراتر گذاشته و رویداد را به شکل تحلیلی بررسی کند. نکته سوم: نیاز مخاطب مهم است. این بخش به ژانرهای روزنامه‌نگاری کاری ندارد، بلکه تمرکز خود را روی مخاطب قرار می‌دهد. رسانه باید به نیاز مخاطب تکیه بزند. آنچه در رسانه‌های حرفه‌ای ایران کمتر به آن توجه شده این است که نیاز مخاطب همواره با آنچه تحت عنوان سیاست مشخص شده، منطبق نیست. هنر رسانه این است که ظریف و هنرمندانه نیاز مخاطب را از ابعاد مختلف پوشش دهد. نکته چهارم: سیاست رسانه هم مهم است؛ اینکه صداوسیما جنبه‌های آموزشی، اطلاع‌رسانی و تحلیلی دارد. در اطلاع‌رسانی یک رویداد چهار ضلع مربع باید مورد توجه قرار گیرد. با توجه به این نکات، حال پرسش این است که رسانه ملی درباره این چهار ضلع چه عملکردی داشته؟ صدا و سیما متاسفانه در این زمینه موفقیت کمتری داشته و با این ضلع‌ها تفکیک‌شده برخورد نمی‌کند.

در عمده موارد شاهدیم نیاز مخاطب و ژانرهای روزنامه‌نگاری در رسانه ملی قربانی سیاست رسانه می‌شود، این در حالی است که سیاست رسانه تنها یکی از این چهار ضلع است. دوگانگی عملکرد و خروجی صدا و سیما خصوصا در بخش خبری و پوشش‌های خبری و پیگیری‌های تحلیلی و خبری نتیجه چنین رویه‌ای است. به این ترتیب پوشش‌های خبری در این رسانه ناقص و ناقض بی‌طرفی است که در آن توجه حرفه‌ای به سه ضلع دیگر صورت نمی‌گیرد. به نظر می‌رسد حل این مشکل در صدا و سیما توجه به سایر بخش‌هاست تا بتواند اقبال عمومی مخاطبان را به دست آورد.

جهان؛ خارج از مرزها

محمود فاضلی

شباهت‌های احزاب راست افراطی

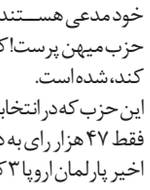

شعارهای احزاب افراطی در اروپا در جریان انتخابات پارلمان اروپا نشان می‌دهد که تا چه میزان این احزاب که از پیشینه زیادی برخوردار نیستند و صرفا بر موج افکار عمومی کشورها سوار می‌شوند به یکدیگر نزدیک‌تر شده‌اند. ورود احزاب راستگرای افراطی به عرصه سیاسی کشورهای این قاره به یک روند عادی در اروپا تبدیل شده است، قدرت این احزاب ریشه زیادی در نفوذ قانونی یا دولتی آنها ندارد و حتی در بسیاری از کشورها، محدودیت‌های دایمی برای جلوگیری از گسترش جایگاه آنها اعمال شده است. ظهور چنین احزاب افراطی در توانایی این احزاب در تاثیرگذاری داخلی و برنامه ارایه شده آنها در بخش‌های داخلی و خارجی این کشورهاست که کشورهای اسپانیا و یونان دو نمونه اخیر آن هستند.

سانتیاگو آباسکال رهبر حزب افراطی «ووکس» اسپانیا که در گذشته عضو حزب محافظه‌کار «مردمی» این کشور بود، در انتخابات پارلمانی آوریل سال جاری ۲۴ کرسی پارلمانی کسب کرد که به عنوان یک پدیده جدید شناخته می‌شود. پیروزی این حزب با استقبال احزاب راست افراطی فرانسه، ایتالیا، آلمان و بلژیک روبه‌رو بود. این احزاب همسو، ضمن تبریک به همتایان اسپانیایی خود مدعی هستند بالاخره اسپانیا دارای یک حزب میهن پرست! که بتواند با احزاب چپ مبارزه کند، شده است.

این حزب که در انتخابات پارلمانی سراسری ۲۰۱۶ فقط ۴۷ هزار رای به دست آورده بود، در انتخابات اخیر پارلمان اروپا ۳ کرسی به دست آورد. ریاست حزب با تقلید از «ترامپ» رییس جمهوری امریکا، شعار اصلی خود را «اول اسپانیا» گذاشته است. این حزب با ساخت مساجدی که از سوی وهابی‌ها ترویج می‌شود، مخالفت دارد و بیشتر روی کنترل مرزها متمرکز شده و خواستار تقویت مرزهای اسپانیا و ساختن دیوارهای مرزی در شهرهای «سئوتا و ملیا» است. این دو شهر به اسپانیا تعلق دارد اما در آن سوی جبل‌الطارق و در همسایگی مراکش واقع شده و هزاران پناهجو تلاش دارند از داخل مراکش خود را به این دو شهر اسپانیا برسانند.

قدرت‌گیری ووکس که با گرایش‌های بعضا «فاشیستی و ضد زن» از دل حزب محافظه‌کار «مردمی» اسپانیا بیرون آمده، واکنشی در برابر تشدید گرایش‌های جدایی‌خواهی در ایالت کاتالونیا تلقی می‌شود. این حزب افراطی که داعیه حفظ یکپارچگی اسپانیا در برابر خطر تجزیه را دارد، با سیاست پناهجویی دولت سوسیالیست اسپانیا به شدت مخالف است. طبق اعلام وزارت کشور اسپانیا، ورود مهاجران غیرقانونی به ویژه از مسیر تنگه جبل‌الطارق ادامه دارد و فقط در سه ماهه نخست سال جاری دست‌کم تعداد ۷ هزار و ۱۰۴ مهاجر غیرقانونی وارد اسپانیا شده‌اند که این رقم بیانگر افزایش ۴۰ درصد نسبت به همین بازه زمانی در سال گذشته است. از دیدگاه این حزب، رهبر سوسیالیست‌ها نهایتا خواسته جدایی‌خواهان کاتالونیا را برآورده خواهد کرد. به باور او مذاکره با رهبران منتخب ایالت جدایی‌خواه کاتالونیا برای یافتن راه‌حلی در جهت حفظ این ایالت در چارچوب اسپانیا نابخشودنی و خیانت‌آمیز است.

یونان از دیگر کشورهای جنوب اروپاست که در سال‌های اخیر شاهد رشد احزاب افراطی بوده است. اگرچه در سال‌های گذشته حزب «طلوع طلایی» یونان رسما یک حزب افراطی شناخته می‌شود و حتی رییس و گروهی از نمایندگان این حزب محاکمه شده و از بعضی از حقوق اجتماعی محروم شدند، اما این حزب همچنان دارای آرای ثابتی در میان افکار عمومی است. مخالفت با برنامه ریاضت اقتصادی دولت چپگرای یونان، مخالفت با حضور مهاجران خارجی و مخالفت با نفوذ و دخالت قدرت‌های خارجی در راس اهداف این حزب قرار گرفت.

در انتخابات اخیر پارلمان اروپا، یونانیان شاهد حضور یک حزب نوظهور افراطی دیگر با نام «راه‌حل یونانی» بودند. آقای ولوپولوس ریاست این حزب افراطی که در انتخابات پارلمان اروپا با کسب ۴،۱۸ درصد موفق به انتخاب یک نماینده شد، مهاجران و پناهجویان خارجی در یونان را اشغالگران غیرقانونی توصیف و اعلام داشته است برای مقابله با این پدیده باید در مرز مشترک با ترکیه دیوار ساخته و در مرزهای این کشور «میدان مین» طراحی شود. او رسما با سیاست‌های ضد مهاجرتی مجارستان و حزب «لیگا» ایتالیا برای اروپای مسیحی بدون حضور مسلمانان کاملا موافق است. وی با وجود قوانین حقوقی اتحادیه اروپا، از بازگرداندن مجازات اعدام برای افرادی که اقدام به تجاوز جنسی، قاچاق موادمخدر و قاچاق انسان می‌شوند، حمایت می‌کند. وی اگرچه اتهامات وارده مبنی بر دریافت کمک از روسیه را رد می‌کند، اما مدعی است یونان نباید مانند امروز روابط خصمانه با روسیه داشته باشد.

تنها صدا می‌ماند

شارلاتانیسم

آلبرت کوچویی

آن روزها در دهه ۵۰ در روزنامه آیندگان و چند هفته‌نامه، نقد نقاشی می‌نوشتم. باشناخت تازه‌ها و به‌روز بودن؛ آن‌هم در آن برهوت نبود منابع به‌روز، کار سخت و گاه شکنجه‌آوری بود. آن هنگام منتقدان نقاشی بسیار کم بودند. کریم امامی، مطرح‌ترین بود که شناخت و احاطه کامل به هنرهای تجسمی داشت و من جوان بیست و چند ساله با مرور در تاریخ هنر نقاشی شناخت مکاتب و به‌روز بودن، سری در میان سرها درآوردم. نگارخانه‌ها و به گفته آن هنگام، گالری‌ها به تعداد انگشتان دست بود. مطرح‌ترین گالری، سیحون بود که معصومه سیحون آن را می‌گرداند. شناخت و ارتباطی که با نقاشان مطرح داشت او را نام‌آور ساخته بود. من در روزنامه آیندگان قلم می‌زدم. هانیبال الخاص نقاش پرشور و داستان‌سرا در روزنامه کیهان نقد نقاشی می‌نوشت. نگاهش تند و بی‌پروا بود. اگر کارهایی را نمی‌پسندید از ریشه نقاش را می‌زد. پروایی در هتاکی و دشنام دادن نداشت. خودش بود، هم توی نقاشی و هم توی زندگی همین بود. در دنیای هنر و زندگی چنان می‌تاخت که کسی تاب رویارویی با او را نداشت. داس تیز نقدش را برمی‌داشت و هر آنچه را نمی‌پسندید درو می‌کرد. باکی نداشت. در نقد سینمایی دکتر هوشنگ کاووسی هم بود. بی‌پرواتر از او به گفته خودش «بی‌چاک و دهان». در نقد شعر هم دکتر رضا براهنی.

اینها در برخوردهای‌شان هم در محافل هنری، اینچنین بودند. پایش می‌افتاد ممکن بود با مشت و لگد هم از حق طرف بربیایند. هانیبال الخاص هر بار مرا می‌دید می‌گفت: چرا اینقدر مهربانانه می‌نویسی، علف‌های هرز را که در هنر می‌بینی باید ریشه‌کن‌شان کنی. ریشه‌شان را بخشکانی. آن موقع‌ها واژه شارلاتان و شارلاتانیسم خیلی باب شده بود. هر کسی می‌آمد چند تکه رنگ می‌پاشید روی بوم، می‌شد تابلو و اگر ارتباطی هم داشت فروش کلان می‌کرد. بازار شارلاتانیسم در نقاشی داغ بود. بوم ارزان، رنگ ارزان، سطل سطل بپاشید و نامش را بگذارید «اکشن پینتینگ» نقاشی حادثه‌ای یا «هپینینگ» اتفاقی. وقتی می‌پرسیدید این چیست، می‌گفتند تجریدی است، انتزاعی است. به وقت خلق آن نمی‌دانستم چه حسی مرا به خلق آن وا می‌داشت. حالا هم اصلا درباره‌اش نمی‌توانم چیزی بگویم. هر کسی برداشت خود را بکند، برداشتش برای من محترم است؛ البته آن که پس از گذران سال‌ها تحصیل و سال‌ها تجربه، اگر به این تکامل می‌رسید، نمی‌شد از او خرده گرفت. اما آن جوجه تازه از تخم سر درآورده چه می‌گوید؟

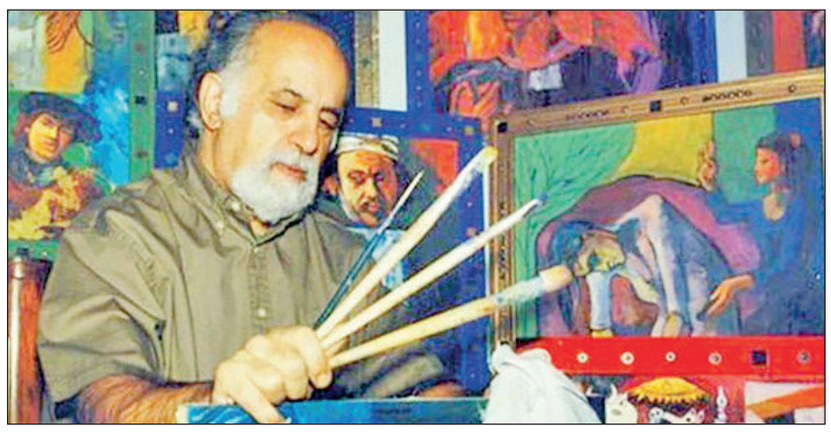

وبازار شارلاتانیسم داغ بود. اگر منتقدان بی‌باک و بی‌پرواچون «هانیبال الخاص» نبود که محل به آنها ندهد و بوم‌شان را پاره کند، دنیای نقاشی دهه ۵۰ پر می‌شد از اینها. «هانیبال الخاص» به گفته‌اش امشی- یا حشره‌کش آن زمان که آبادانی‌ها، بیشتر برای مگس‌کشی به کار می‌گرفتند- به دست می‌گرفت و پاک‌سازی می‌کرد. اما نسل من و آنها که بعدها در روزنامه آیندگان آمدند حتی «آیدین آغداشلو» هم، از این جنس نبودند. باورمان این بود که این نامش «نقد هنری» است. نه نقدامشی! بدتر از الخاص، هوشنگ کاووسی و رضا براهنی بودند که ریشه طرف را سوزانده، به باد می‌دادند. «هوشنگ کاووسی» که در سینمای ایران کسی را باور نداشت و بعضی‌ها به طعنه می‌گفتند حتی خودش را هم باور نداشت؛ البته وقتی فیلم «هفده روز به اعدام» را ساخت، نشان داد که آنها درست می‌گویند: خود را هم باور نداشت.

هشتگ روز

#والیبال

سالی که نکوست از بهارش پیداست، بردیم

تیم والیبال مردان ایران در اولین مسابقه خود در جام ملت‌های ۲۰۱۹ موفق شد در چهار ست تیم ایتالیا را با نتیجه سه بر یک شکست دهد. این برد شیرین در اولین مسابقه باعث خوشحالی مردم و دوستداران والیبال شد. کاربران توییتر فارسی هم با هشتگ والیبال از لذت و شیرینی این شروع مقتدرانه گفتند. آنچه در ادامه می‌خوانید منتخبی از این توییت‌هاست:

«حرکات جالب سعید معروف در مقابل تیم پرادعای ایتالیا روببینید. عالی نیست؟»، «دم‌دمای ظهر امروز یه حسی بهم می‌گفت باید یه برنامه‌ای رو ببینم، ولی یادم نمیومد چی، تازه فهمیدم مسابقه والیبال ایران-ایتالیا بود. حیف شدم دلم تنگ شد برای والیبال»، «امیدوارم امسال نشنویم، «چرا سعید معروف هنوز داره بازی می‌کنه؟» معروف به گواه اکثر کارشناسان جهانی یکی از بهترین پاسورهای دنیاست. غیر از اون، کشور برای این بازیکنا هزینه کرده و یک ملی‌پوش باید تا آخر توانش برای تیم ملی بازی کنه. جوان گرایی رو با مهره‌سوزی اشتباه نگیریم»، «باز هم سروقامتان ایران زمین گل کاشتند»، «پیروزی بدون بازی تدارکاتی»، «ستارت مقتدرانه و ارزشمند تیم ملی والیبال. شاگردان کولاکوویچ برای اولین بار لیگ ملت‌ها را با برد شروع کردند، ایران ۳ ایتالیا ۱»، «اون موقع که ایران برای اولین بار ایتالیا رو برد چه شور و غوغایی بود! الان دیگه عادی شده هیشکی چیزی نمیگه»، «ایران عالی آغاز کرد. تیم ملی والیبال ایران در نخستین مسابقه‌اش در لیگ ملت‌های چین ۱-۳ مقابل ایتالیا پیروز شد. ایران در مسابقه بعدی شنبه با چین بازی می‌کند»، «دمشون گرم ایتالیا رو بردن»، «نصف لذت والیبال دیدن موقعه افطار بود»، «واینگونه بود که کوبیاک آبروی خود را از دست داد»، «سعید معروف کاپیتان تیم ملی والیبال ایران در آستانه مسابقات لیگ ملت‌ها گفت: در این دو روز میزبانی خوبی از چینی‌ها دیدیم و همه چیز برای برگزاری مسابقات خوب است.»، «تیم ملی والیبال ایران پس از کسب پیروزی قاطع مقابل ایتالیا در دومین دیدار مرحله مقدماتی خود در لیگ ملت‌های ۲۰۱۹ والیبال به مصاف تیم ملی والیبال چین می‌رود، تیمی که روز گذشته مقابل مهمان خود آلمان تن به شکست داد»، «۳-۱ تیم ملی والیبال این بازی رو از ایتالیا برد، سرویس‌هاشون خیلی خیلی بهتر شده نسبت به سال‌های پیش، دمتون گرم»، «ما بردیم»، «ایتالیا بدون زایتسف مثل عالم‌بی‌عمل می‌مونه!»، «این ایتالیانسل عوض کرده یا جوانانش رو فرستاده؟!»، «نه بابا خوب بازي کردن»، «گزارشگر انگلیسی‌زبان والیبال، علی شفیعی رو نمیتونه تلفظ کنه، بنده خداله شد، همش میگه عالی شفیعیایی»، «فدراسیون والیبال ایران با ارسال نامه‌ای به فدراسیون جهانی و با ارایه اسناد و مدارک نسبت به صحبت‌های بازیکن تیم ملی لهستان اعتراض کرد و خواهان برخورد فدراسیون جهانی با صحبت‌های هنجارشکنانه و توهین‌آمیز کوبیاک شد.»، «ایران موفق میشه برای اولین بار لیگ جهانی رو برد شروع کنه»، «ایران ۳ ایتالیا ۱ این یعنی اقتدار»، «حواستون به والیبال هست؟ این تیم ایران خیلی خوبه»، «داریم به دوره‌ای نزدیک میشیم که آرزوی تیم‌ها گرفتن یک ست از ایرانه»، «خب بالاخره اولین بازیمون رو بردیم»، «سالی که نکوست از بهارش پیداست، بردیم»، «خوشحالم دوباره لیگ ملت‌های والیبال شروع شده»، «از امروز که والیبال جهانی شروع شده، شب‌های تابستانی رسمیت پیدا می‌کنه»، «چه کامبکی زدیم ست دوم ۱۶ امتیاز عقب حالا ۱ امتیاز جلو»، «یول توپای والیبالتونو از انباری در بیارید، باد بزنید که لیگ جهانی والیبال دوباره داره شروع میشه.»، «میلاد عبادی‌پور لژیونر والیبال ایران در آستانه نخستین هفته رقابت‌های لیگ ملت‌ها در چین گفت: همه تیم‌های آسیایی دوست دارند مقابل ایران خوب بازی کنند اما ثابت می‌کنیم که بهترین تیم قاره هستیم.» و «در نبود فوتبال به تو پناه می‌بریم.»

عکس نوشت

خبرگزاری ایرنا با انتشار مجموعه عکسی این گزارش خوب را روایت کرد: «چند سال است که لک‌لک‌های مهاجر با استقبال مردم روستاهای نی، کانی سانان و ده ره تفی همراه بوده‌اند و در ابتدای ورودشان به این منطقه تنها یک جفت لک‌لک در بالای یکی از تیرک‌های برق لانه کرده که مردم برای جلوگیری از برق گرفتگی لانه‌ای دست‌ساز برای لک‌لک‌ها بالای تیرک آهنی ساختند که این کار اتفاق بسیار خوبی برای دوستداران محیط‌زیست رقم زد و امروزه نزدیک به ۹۰۰ جفت لک‌لک در این روستاها در فصل حضورشان بدون هیچ‌گونه تهدید زادآوری کرده و سال به سال بر تعدادشان افزوده می‌شود.» عکسی که می‌بینید از این مجموعه انتخاب شده است.